

[Johan Philipsen.]

selvfølgelig enig heri. Derimod er det ikke rigtigt, som de skriver, at Danmarks indtræden i EF vil skabe andre problemer i grænseområdet end i det øvrige land, for vi har jo den samme lovgivning.

Jeg skal ikke fortabe mig i enkeltheder i jordspørgsmålet. Jeg vil gerne have sagt, at det er jo de generelle forhold i grænselandet, der er det afgørende, og det er inderlig ligestyldigt, om der skulle være en eller anden europæer, der på et eller andet tidspunkt skulle blive ejer af en parcel, som vi andre måske ikke synes om. Men om jordbesiddelse i almindelighed følgende: Det er rigtigt, at det engang var således, at jordbesiddelse var af national betydning, og også, at jordbesiddelse næsten automatisk gav indflydelse. Men de tider er jo længst forbi. Der er til jordbesiddelse ikke knyttet nogen privilegier, tværtimod, og der kan fra de sidste 30 år i Sønderjylland ikke påvises et eneste tilfælde, hvor en jordbesidder har kunnet øve indflydelse ud over den indflydelse, der er knyttet til hans person. Nu er det mennesker, fabrikker, produktionsanlæg, der tæller. Danfoss f. eks. ejer meget lidt jord, men ingen vil vel påstå, at virksomheden ikke har haft en enorm indflydelse i grænselandet.

Så vil jeg gerne sige noget om den frie etableringsret for erhvervsvirksomheder, hvor vi jo har oplevet, at en række danske og andre skandinaviske virksomheder har etableret sig lige syd for grænsen, og vi er i hvert fald mange i Sønderjylland, der har kunnet se, at det under uheldige omstændigheder kunne føre til uønskede tilstande. Hvis vi f. eks. fik arbejdsløshed i Danmark og der var god beskæftigelse syd for grænsen under vilkår, hvor der ikke længere er nogen forskel i lønniveau, ville det fremkalde en strøm af mennesker, der hver morgen drog sydpå og tjente til livets ophold, og der er ikke længere nogen forskel i lønniveau mellem Danmark og Tyskland. Det er denne mulige tilstand, modstanderne nu vil forstærke, og så skal det synspunkt endda sælges under et nationalt mærke.

Må jeg føje til, at jeg tror ikke på, at det vil få nogen som helst national betydning i Sønderjylland, om Danmark kommer ind i EF eller bliver uden for EF, men det ville være ulykkeligt, om den gode udvikling de

to nationer imellem i det område, hvor de bor, og hvor de mødes, skulle lide skade på grund af den agitation, der nu føres, hvor tyskerfrygt og hos enkelte tyskerhad er et væsentligt element. Befolkningen i Sønderjylland er mindst lige så interesseret som enhver anden dansker i, at samarbejdet i Europa udvides, og at de enkelte landes afhængighed af hinanden forstærkes. Det er jo denne gensidige afhængighed af hinanden, der skaber en stabil faktor, og den udelukker i hvert fald ekstremisterne.

Det næste afsnit kunne såmænd godt være skrevet til den nylige tale fra hr. Frode Jakobsens side, for vi har jo oplevet, at lande og også enkeltpersoner påtvang Europa og os deres vilje. Vi kunne endda ofte i udenlandske telegrammer læse, hvad andre besluttede med virkning for os. De gjorde sig end ikke ofte den ulejlighed at sende vore regeringer besked. Og var det ikke i årevis sådan, at dansk udenrigspolitik var en lektion i ydmyghed af hensyn til naboen imod syd? Det var der i hvert fald en tidligere dansk udenrigsminister der skrev efter sin afgang.

Hvordan er så de politiske forhold omkring grænsen i øjeblikket? Nu tilbyder bl. a. naboen, at vi kan beslutte væsentlige ting sammen. Sådan ser altså det politiske problem ud, også med sønderjyske øjne. For mig er det væsentlige, at vi får lige vilkår på begge sider af grænsen efter den 2. oktober, og det er selvfølgelig det eneste holdbare, når målet må være at holde en rimelig balance. Bliver Danmark uden for EF, sådan som modstanderne ønsker det, vil vi meget hurtigt opleve, at levestandarden og dermed også de sociale ydelser bliver større syd for grænsen end nord for, og det vil uundgåeligt føre til dansk utilfredshed. Vi har såmænd nok af utilfredshed her i landet i forvejen.

Selv om der på mange områder, men specielt nogle enkelte industrielle områder har været en bemærkelsesværdig god udvikling i Sønderjylland, så har landbruget og dets følgeindustrier stadig en overmåde stor betydning, og mindretallets omtale af virkningen på landbrugseksporten ved at stå uden for EF er jo en hån imod kendsgeringerne og en hån imod landbruget. Og jeg må føje til, at mange af os forventer, at de forringede vilkår, der meget hurtigt vil give sig udslag i en stærkt aftagende eksport,